

JM

Bulletinen

Mars 2010

20. januar fikk vi to nye brødre, her med faddere og OM.
Fra venstre UM Henning Augestad, Dag Otto Rue, OM Lars Bemer,
Alf J Ringdal og Chris Rayner-Battle

Det finnes noe som hjelper mot ensomhet, det er vennskap. Det trenger gjennom alle murer og når fram til det mest ensomme hjerte, bare det åpner seg.
Reinhold Schneider

Kjære logebrødre!

Vi går mot varmere tider og de av dere som begynner å bli motløse av vinter, kulde og mørke kan notere seg at dagene snart er 5 timer lengre en ved forrige utgivelse av Bulletinen. Vi går på mange måter også mot lysere tider i vår loge.

Tross i mange år med sviktende vekst ser vi nå at utviklingen er positiv. I 2005 tok vi opp 5 nye brødre, 3 stykker i 2006, 2 i 2007 og ingen i 2008. Det ser heldigvis ut til å ikke bli noe nytt 2008 med det første, vi tok i fjor opp 3 nye brødre som viser et fantastisk engasjement. I år har vi tatt inn 2 brødre som allerede etter kort tid ser ut til å trives godt i vårt fellesskap. Vi har også nye søkere som står for opptak i mai. Den positive utviklingen skyldes i stor grad at flere av brødrene er flinke til å få med venner og bekjente til informasjonsmøter og utvilsomt er gode ambassadører for vår Orden og vår Loge. De "unge" synes å trives og viser det bl.a. ved å ha et veldig godt oppmøte. Meget hyggelig for oss som ukentlig gjør en jobb og innsats for logens virke.

Jeg vil takke de som har gjort en suveren jobb med rekruttering de siste årene og håper at ennå flere gjør en innsats for å holde denne positive utviklingen ved like. Har *du* en venn, nabo, kollega eller bekjent som kan ha glede av en meningsfylt aktivitet?

Vårsemesterets program har mye spennende å by på, vel møtt!

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Lars M. Bemer
OM

Onsdag er logedag

Logens valgte embedsmenn 2009 -2011

Storrepresentant
Øivind Vinje

OM
Lars M. Bemer

Sekretær
Vidar Grette

Skattmester
Bjørn Thorkildsen

Fung.Eks OM
Espen Rud

UM
Henning Augestad

Kasserer
Bjørn Jarman Kristoffersen

JM Bulletinen er et internblad for Loge nr. 56 Johan Middelthon I.O.O.F.

Ansvarlig redaktør: OM Lars M. Bemer

Redaktør: Jan Arne Flattun

Redaksjonsråd: Hans Juel Næss, Christian Netteland, Espen Næss Larsen, Inge Laskemoen

Redaksjonen ønsker stoff til Bulletinen, helst på e-postadresse jana.fla@online.no

Innlegg i bladet står for innsenderens egne meninger uten at redaktøren eller redaksjonskomiteen tar stilling til innholdet såfremt det ikke åpenbart strider mot Odd Fellow Ordenens etiske prinsipper.

Sekretæren informerer

Kjære brødre

Våren er rett rundt hjørnet og vi går mot lysere tider, men glem ikke at onsdag er logedag. I 2009 var det de faste 33% som møter hvor er de andre?

Året 2010 så langt har innholdt gode møter og et godt fremmøte, har vært oppe i 40 % fremmøte og dette er meget bra.

Infomøte

17.2 hadde vi infomøte og vi en ny søknad direkte og dette er moro

Innvielse:

20.01.2010 Dag Otto Rue og Alf J. Ringdal ble innviet i vår Orden.

Gradpasseringer:

Fung Eks OM Espen Rud er tildelt Storlogegraden

Runde år

15.03. 85 Erik A. Fuglseth,
17.03. 80 Steinar Plenby,
18.03. 75 Bjørn Jarman Kristoffersen
07.04. 80 Per Christian Sommerfelt
10.04. 75 Sverre N. Haug
21.04. 50 Lars Atle Skorpen
09.05. 80 Kåre Sigmund Sundberg

Med broderlig hilsen i
Vennskap, Kjærlighet og Sannhet
Vidar Grette
Sekr
Mobil: 90 06 77 25

Meget pen kjole og hvitt gis bort.

Fra et medlem som har sluttet har vi fått inn en kjole og hvitt størrelse 56 C2, skjorte størrelse 45 og lakksko størrelse 9 (ca43). Kun brukt et par ganger.

Dersom du trenger ny, og tror denne passer så ta kontakt med Jan Arne Flattun, 906 27 981

Innvielse 20. januar.

DSS Per Arild Nesje ønsker de nye brødre Alf J. Ringdal og Dag Otto Rue velkommen i logen og Ordenen.

Storrep Øivind Vinje overrekker logenål til Dag Otto Rue.

Fadder Chris Rayner-Battle fortale om sitt vennskap med vår nye bror og hva de har opplevd sammen.

Fadder Henning Augestad ser fram til å få Dag Otto Rue med i

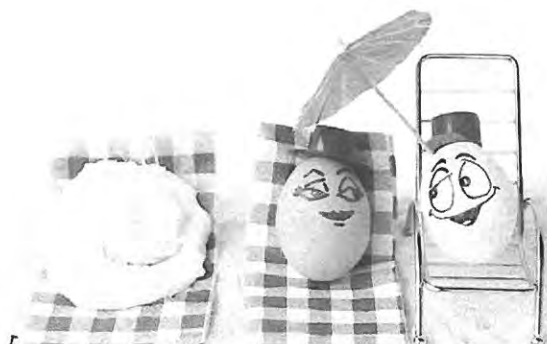
logen, og sa at våre nye brødre har mye å se fram til i årene som kommer.

Randulf Meyer hilste vår nye bror Ringdal, som han "nesten" er i slekt med, og overrakte en gave som velkomsthilsen.

Inge Håkon Gjørva fremførte noen betraktninger vedrørende begrepet kjole og hvitt som er vårt festantrekk.

Nyttårsspillet 27. januar.

Etter et godt møte fikk vi se Nyttårsspillet i logesalen.

Chris Rayner-Battle gir til beste en av sine historier, denne gang om hvorfor kvinnene i Afghanistan fortsatt går etter mannen, selv om kvinnefrigjøringen også gjør seg gjeldende der.

Melvin Henriksen hadde noen fine betraktninger om julen.

UM Henning Augestad foretar optelling etter loddsalg, som skal gi mer i kassa til Privatnevnda.

Dag Otto Rue og Alf Ringdal var med på sitt første ordinære brodermåltid, og gir sitt bidrag til Sønnavindsvalsen.

Eks OM Jan Urban Sandal, OM Lars Marius Bemer, Espen Næss-Larsen og Hans-Christian Rassmussen koser seg ved bordet.

Intervju med Sverre N. Haug

Vi i Bulltinen har vært så heldige og fått et intervju med bror Sverre Haug. Sverre bor i en hyggelig leilighet på Ullernåsen med flott utsikt ut mot byen.

Han tar godt imot oss når vi kommer og serverer oss kaffe og litt søtsaker, og det tar ikke lange stunden før praten er i full gang.

I stuen er alle veggene dekorert med en rekke malerier. De aller fleste har han malt selv. Sverre forteller at han i mange år har hatt kunstmaling (olje og akryl) som hobby. Dette startet da han overtok malerutstyret etter sin mor som døde, for ca 20 år siden. Han har ikke gått på noen kurs, men er selvlært. Mye av kunstmalingen gjøres på hytta som ligger på Hvaler (Kirkøy), hvor han har sitt eget atelier. Bildene til Sverre er mangfoldige med sine forskjellige uttrykk i motiv og farger, og de fleste av dem har ikke noe spesielt navn. Han har kost seg med malingen som hobby

og er minst like aktiv kunstmaler i dag som han var før. Flere ganger har han gitt bort malerier som har blitt loddet ut under Sosialaften. På den måten har flere av brødrene fått glede av Sverres kunstneriske talent og har hans bilder hengende på veggen hjemme.

Landstedet på Hvaler betyr mye for Sverre. Her tilbringer han store deler av sommerhalvåret. Da han ble 60 år, gikk han til innkjøp av en kajakk. Han forteller at det var uvant å padle med kajakk til å begynne med, men nå går det bra og han tar ofte turer i den fine skjærgården på Hvaler. Sverre er i grunn en ganske sporty fyr, og nede på hytta tar han en dukkert hver eneste dag uansett temperatur og værforhold. Vi fra Bulletinen er imponert over akkurat dette med badingen – vi som ikke hopper i vannet før temperaturen ligger litt over 20 grader.

I 1986 ble Sverre tatt opp som medlem i vår Loge – har med andre ord vært medlem i 24 år. Vi spurte Sverre hva det var som fikk han til å melde seg inn. Jo, det hadde seg slik at han på den tiden spilte tennis med Jønsberg, tidligere bror av vår

loge. Jønsberg mente at logen kunne være noe for Sverre, og etter en tur på informasjonsaften og litt tid til å tenke seg om, bestemte han seg for at han ville søke. Søknaden til Sverre ble godkjent og han ble innviet sammen med to andre brødre. I dag er det bare Sverre som er aktivt med i logen.

Sverres fadder var ikke så aktivt med i Logen da Sverre begynte. Til tross for dette greide Sverre seg fint og fikk ganske raskt et godt fotfeste i Logen. Sverre var flink til å møte og han hadde ikke problemer med å komme inn i miljøet, selv om faddereren ikke var der så ofte. Dessuten var han tidlig med å legge fram synspunkter, og han var ikke redd for å ”åpne munnen”. (I den sammenheng må vi bemerke at Sverre er advokat av yrke og har av den grunn naturgitte forutsetninger får akkurat det å ”åpne munnen”.) Sverre kom fort i kontakt med andre, og han nevner Sverre Hjetland, Erik Fuglseth og flere fra den generasjonen.

Med dette som utgangspunkt, og det faktum at Sverre hadde bestemt seg for å si ja til det han ble spurt om å gjøre i Logen, gjorde at han raskt fikk mange oppgaver. Han ble av og til på kort varsel bedt om å takke for maten, og brødrene fikk merke at Sverre hadde en egen evne til å ta ordet uten at han alltid måtte forberede seg lang tid i forveien.

Han har hatt en rekke verv i vår Loge både som utnevnt- og valgt embetsmann. I tillegg til dette har han hatt mange forskjellige roller i ritualer og spill. Sverre forteller at han en gang ble kritisert for å bruke briller i et av ritualene, man hadde jo ikke briller i den tidsepoken som våre ritualer stammer fra. Siden den gang har han aldri brukt briller når han har hatt roller i ritualene, og han har heller aldri brukt "jukselapp".

En litt artig sak er at Sverre aldri har vært ordinært medlem av Privatnemden, men han har derimot vært formann ved flere anledninger både i loge og leir.

Sverre har alltid vært flink til å møte og delta på arrangementer. Han har blant annet vært med på alle turene som vi har hatt til vår vennskapsloge nr. 40 Vern i Horten i den tiden han har vært medlem. Dessuten har han vært meget flink til å stille opp på arrangementer som for eksempel kulturaften, sosialaften og gutta på tur. I tillegg til alt dette har han i mange år også stilt i bresjen for å arrangere logeballet.

Vi spurte Sverre om han hadde noen spesielle minner fra sin periode som OM i Johan Middelthon. Han vil ikke fremheve noe spesielt annet enn at det var en travel tid med mye å gjøre. Dette skyldes til en viss grad at det på den tiden var visse "uroligheter" knyttet til Stortingsgt 28 som påførte Sverre en del arbeid utover det normale for en OM. Sverre var også initiativtaker til å få bygget en ny logesal i Stortingsgaten 28. Dette ble til D-salen, men han hadde ikke noe med selve byggingen å gjøre. Under hans tid som OM ble loge Albert Schweitzer etablert av brødre fra Johan Middelthon. Også dette var en krevende situasjon som førte til mye arbeid for OM.

Sverre har også innhatt mange verv i Leiren, hvor han blant annet har vært formann i Privatnevnden, Sekretær, Hovedpatriark, Eks. Hovedpatriark og er nå Storrepresentant i Leiren. Om ikke dette er nok så er Sverre også medlem av Storlogens Domsnevnd og Storlogens Lovnevnd. Sverre påpeker at i sin tid som logebror har han aldri "søkt" noe embete, men alltid blitt spurt om han vil ta jobben.

Sverre har også vært med på å stifte to vinklubber som består av brødre fra Johan Middelthon og Albert Schweitzer. Han er aktivt medlem i begge to, og da blir det vinklubb ca 1 gang i måneden. Dette er en veldig fin måte å få sosial kontakt utenom logen, og gjør at man knytter et enda tettere vennskap.

Vi spør Sverre hva som har gitt han mest ved å være så aktiv i loge og leir. Etter å ha tenkt litt over dette svarer han, at ved å være aktiv har man en viss mulighet til å være med og forme logens utvikling. Det har vært både morsomt og interessant å være aktivt med og har ført til at han har blitt godt kjent med, og i mange tilfeller fått nært vennskap til, mange flotte mennesker.

Avslutningsvis spør vi Sverre om tanker om hva som kan være viktig for logen i tiden som kommer. Han synes at den litt heseblesende jakten på å verve unge medlemmer kanskje har gått litt for langt. Vi bør ikke være redde for å ta inn godt voksne medlemmer. Ofte viser det

seg at mange av de unge ikke alltid har tid eller anledning til å møte så ofte, mens mange av de godt voksne møter og blir aktivt deltagende i logen.

Så lenge han har vært med har det alltid vært snakk om ”fremmøte” og hvor viktig dette er for logen. Sverre påpeker at UM har et stort ansvar i så måte. En god UM kan gjøre mye for å oppnå godt fremmøte. Det er også viktig at Embedskollegiet tar seg tid til å snakke med medlemmene, både før logemøtet og under ettermøtet.

Sverre påpeker at han synes at miljøet i Johan Middelthon er på vei oppover, og at det er mange som nå tar opp arven etter de brødre som har ”dratt” logen frem til nå.

Han mener også at Ordenen burde vært mer demokratisk slik som ellers i samfunnet.

Mangelen på demokrati kan være en av grunnene til at utviklingen går sakte, og at enkelte ikke ønsker å være medlem fordi de ikke blir hørt.

Vi i Bulletinen takker Sverre for intervjuet. Sverre er en markant personlighet i vår loge, en mann med sine meningers mot, og en hyggelig og erfaren bror. Vi ønsker han alt godt i årene som kommer og ser frem til mange fine stunder i logen sammen med Sverre.

Tekst: Espen Ness Larsen Foto: Jan Arne Flattun

Redaktørens hjørne

Når dette leses ser de fleste av oss frem til påske, og noen fine feriedager. Redaktøren har lagt seg til en uvane – å ta et par uker på Gran Canaria – på ettermøtet. I Puerto Rico er det som kjent en logeklubb Tres Encadedados. Den bruker vi å besøke når vi er der, og vi treffer gamle kjente og får nye bekjentskaper. I år har de 15-års jubileum og vi ser frem til en fin kveld sammen med logesøstre og logebrødre. Dette viser at vi er i en Odd Fellow Orden, og ikke bare i en loge/leir i Norge, og kan finne et felleskap rundt om i verden.

Det er alltid positivt å være der, og jeg oppfordrer brødre i utlandet som er i nærheten av en logeklubb å ta seg en tur.

Jan Arne
Red

Ingen påske uten et lass med bøker, sol fra skyfri himmel, knopper som brister - og en hånd å holde i.

Roald Øyen

Regnskap-rapport fra Nevnder 10. februar.

I logemøtet ble det fremlagt regnskap for 2009 og godkjent budsjett for 2010, samt fremlagt rapporter fra Nevnder.

OM Lars Marius Bemer overrakte br Kristian Stillerud blomster, i anledning hans 80 års dag.

Br Bjørn Reymert ga til beste noen fortellinger "fra barnemunn og "gode" værmeldinger.

Br Inge Gjørva hadde noen betraktninger om hvordan "de voksnes dag" var i logen og hva "barna" gjør når de er ute alene (når de ikke har høy nok grad til å få delta i logesalen), og hvor fin tid de har sammen med et eldre medlem som de samtaler med.

Deretter tok han for seg temaet "takke for maten", et innlegg som brakte fram latteren hos brødrene.

REISEBREV ÅRSSKIFTET 2009/2010

Denne gang gikk turen påny til U.S.A. Nærmere bestemt til Chicago og Minneapolis/St. Paul.

Jeg reiste med S A S. Det var ikke mitt første valg, men jeg kunne dermed sove litt lenger enn ellers. Jeg måtte reise via Stockholm,- noe som ikke akkurat forkortet turen. Flyreisen gikk forsåvidt greit, men setet jeg fikk var nedsittet så jeg haltet i to dager. I Chicago kom jeg problemfritt gjennom immigrasjonmyndighet og toll. Eneste forandring fra tidligere var at de gransket mitt pass med forstørrelsesglass. Jeg liker meg godt i Chicago,- The Windy City. Temperatur og vær som i det Norge jeg reiste fra.

Vi spiste for det meste ute og maten i USA er det ingen ting å klage på, i alle fall når du går på bra steder og det gjorde vi. Vi får jo voldsomme mengder servert og det vi ikke spiste tok vi med i en «doggy bag». Maten ble på den måten svært rimelig. I det hele tatt var det rimelig å kjøpe ting der over. Jeg regnet dollaren for seks kroner og anskaffet meg en snippkjole for for ca kr. 2000,-inklusive vest og skjorte. Noe annet kjøpte jeg ikke, men jeg så på prisene.

Jeg hadde selvfølgelig lest i avisene her hjemme om dårlige tider i USA. Og det var lett å merke at det var færre kunder og bedre plass enn tidligere i de store magasiner. Det var ofte ledige lokaler og i det hele tatt sikkert vanskelig for mange. Men juleflyene var fullstappet.

I Minneapolis var det sprengkaldt med mye sne. Men slik skal det være i Minnesota, som før Alaska ble stat var den kaldeste stat i unionen. Her gikk jeg av gammel vane innom landets største kjøpesenter,- Mall of America. God plass også på dette sted.

Jeg bodde slik at jeg kunne ta trikk dit. Trikk er en forholdsvis ny ting i Minneapolis. Den startet opp for ca to år siden og ble en realitet på grunn av daværende guvernør en bryter uten særlig

politisk tilknytting. Så vidt jeg husker het han Joe Ventura og var en protestkandidat. Til manges overraskelse ble trikken en suksess og var det fremdeles. Nå var det et tema som ofte ble tatt opp i avisene at togforbindelse til Chicago snart måtte bli en realitet. Etter norske forhold regnet man med en relativ rask utbygging.

Julen skulle feires og jeg var med på tre julaftener,- minst. Det som ble servert var fisk (torsk), ham og selvsutt rådyr samt ribbe, alt med tilbehør og dessert. Utenom dette mer ordinære middager. Ved en av disse traff jeg en mann med stor interesse for sunt kosthold. Han advarte meg mot fluortabletter som jeg absolutt ikke hadde godt av. Til slutt gikk han ut og hentet en pistol han nettopp hadde kjøpt,- for en rimelig penge. Den var lavet av et kunststoff og virket lett og hendig.

Ja dette med våpen,- på veien fra trikken og hjem der jeg bodde passerte jeg en bar med plakat om at skytevåpen var forbudt å ta med seg inn. Vel dette måtte være for å skape litt farve fant jeg ut, men da jeg kom til en kirke med samme plakat forhørte jeg meg. Det viser seg at det er tillatt å bære med seg skytevåpen i Minnesota med mindre det klart fremgår at dette kan man ikke gjøre. Derfor plakaten. Det er etter sigende den eneste staten i Unionen som har en slik bestemmelse. Straffen for å ta med skytevåpen er en bot på 25,- dollar. Nå har jeg reist ganske mange ganger til dette landet. Og ting har forandret seg, kanskje ikke så fort og så mye av gangen, men, men. Denne gang slo det meg at folk med negroide trekk oppførte seg litt anderledes enn tidligere. De virket på en måte blidere,- mer som andre amerikanere og jeg hørte i alle fall ikke mer av det som en amerikansk politiker kalt negerdialekt. Verden går kanskje fremover.

Hjemreisen var i grunnen problemfri,- den bare virket så lang. Mellomlanding og

flybytte i Chicago og København. Alle mine fly var forsinket og jeg nærmest løp fra fly til fly for alle lå på den andre siden av flyplassen. I København var jeg sistemann ombord og nådde frem da det ble meddelt over høytaler at nå skulle Osloflyet ta av. Min bagasje kom ikke

med, men jeg meldte den savnet før jeg dro fra Gardermoen og dagen etter ble den levert på døren.

Så konklusjonen,- en flytur uten problemer

Sverre N. Haug

Besøk på MS Trollfjord

Årets møter startet med et besøk på hurtigruteskipet MS Trollfjord 13. januar.

Kvelden startet med deltakelse på buffeen, som inneholdt mye god mat, og deriblant meget smakfulle spesialiteter fra Nord-Norge.

Deretter fikk vi et fint foredrag med flotte lysbilder fra reiser med MS Fram til Antarktis og Arktis.

Informasjonsmøte 17. februar

Informasjonsmøtet ble avholdt sammen med loge nr. 1 Norvegia og loge nr. 2 Eidsvold. Det var vår loge som var ansvarlig denne gangen, og UM Henning Augestad debuterte som Fung OM, noe som gikk meget bra.

DSS Per Arild Nesje stod for hovedinnlegget, og selv om det er informasjon til eventuelle nye brødre fremfører han det på en måte som også gir oss som har vært i logen i mange år en virkelig god opplevelse og en påminning om hva logearbeidet er.

Fung OM Henning Augestad ønsket gjester og brødre velkommen.

Vi var så heldige å ha flere besøkende, og under brodermåltidet orienterte Fung Eks OM Espen Rud og Fung UM Terje Christoffersen om logeantrekk, kontingent, og vårt sosiale arbeid.

Br Inge Gjørva fortalte en god

historie, som skapte stor munterhet hos brødrene.

DSS Per Arild Nesje hadde med en gjest, som vi får håpe er fornøyd med informasjonsmøtet og møtet med brødrene.

På de neste sider har vi et innlegg br Melvin Henriksen fremførte, som en tankevekker til våre gjester og brødrene.

Bror Distrikt Stor Sire, OM, kjære gjester og brødre.

En rik ung mann gikk til en rabbiner og ba om råd for hvordan han skulle leve livet. Rabbineren tok han med bort til vinduet.

"Hva ser du gjennom glasset?" spurte han den unge mannen.

"Jeg ser mennesker som er på vei til og fra torvet og en blind mann som ber om almisser"

Deretter tok rabbineren den unge mannen bort til et stort speil.

"Hva ser du nå?" spurte rabbineren. *"Jeg ser meg selv"*, svarte den unge mannen.

"Du ser ikke de andre?" *"Nei!"*. Den unge mannen ristet på hodet.

"Det pussige er at både **vinduet** og **speilet** er laget av det samme materiale, nemlig **glass**", sa rabbineren. "Men på **speilglasset** er det lagt et tynt lag med sølv. Det tynne laget gjør at du bare ser **refleksjonen av deg selv**. Du kan velge å se på **deg selv** som **glasset**.

Så lenge du er **fattig**, legger du merke til menneskene rundt deg og tenker på deres ve og vel. I det øyeblikket du blir **rik og forsølv**, ser du **bare deg selv**."

Det er bl.a. dette budskapet som Odd Fellow ordenen ønsker å omsette i praksis.

"Å stå seg selv nærmest" eller *"være seg selv nok"* er **ikke** forenlig med Odd Fellows lære og virksomhet.

Vi arbeider med oss selv slik at vi kan **se gjennom vinduet, se andre mennesker, vise medfølelse, omsorg og solidaritet**. Og **rettesnoren** for hvordan vi skal forholde oss til andre mennesker generelt er at:

*"**Alt hva du vil at andre skal gjøre mot deg, det skal også du gjøre mot dem**"*.

Som Odd Fellow får du **personlige utviklingsmuligheter**. Organisasjon baserer sin lære og virksomhet på de medmenneskelige verdiene - **Vennskap, Kjærlighet og Sannhet** og at lærdom om disse grunnholdningene skal **omsettes i praktisk handling**.

Min første kontakt med Odd Fellow hadde jeg for ca 10 år siden. En tidligere kollega inviterte meg til en hyggelig sammenkomst i forbindelse med en logeaften her i Stortingsgt. I etterkant av dette møtet fikk jeg orienteringsheftet om Odd Fellow Ordenen og en god og grundig orientering om hva Odd Fellow Ordenen står for.

Nå falt det seg slik at jeg på dette tidspunktet var i en veldig hektisk livssituasjon. Etter nøye vurdering valgte jeg ikke å søke om opptagelse den gang.

Neste mulighet fikk jeg for ca 3 1/2 år siden. En golfvenn tok kontakt og ønsket meg som medlem. Denne gangen var beslutningen enkel. Selv om jeg fortsatt har en relativt hektisk hverdag, så har jeg bedre kontroll og påvirkningsmulighet på min livssituasjon i dag enn tidligere. Jeg har aldri angret på det valget jeg tok.

Jeg har frem til nå vært gjennom en nyttig og lærerik tid og har fått mange utfordrende oppgaver som jeg har engasjert meg i. Dessuten har jeg truffet mange interessante og hyggelige mennesker her i Johan Middelthon. På onsdagene kan jeg senke skuldrene, puste ut og slappe av fra en stressende hverdag i hyggelig selskap med brødrene.

Da jeg ble innviet i Odd fellow Ordenen, innledet jeg en ny fase i livet mitt. Hva dette innebar og ville bety for meg, visste jeg egentlig lite om.

Mitt første inntrykk som medlem av Odd Fellow var at denne ordenen fremsto med stor grad av ryddighet, orden og struktur. Jeg skjønnte etter hvert at det var mye som måtte læres. Utviklingsprogrammet, som alle brødrene må igjennom, har over tid gitt meg mer innsikt og kunnskap om ordenen. Samtidig er det klart at jeg som medlem må bidra for å ta del i alt dette.

Det var ikke fritt for at jeg i begynnelsen følte en viss grad av **usikkerhet** og **spenning**.. Usikkerhet pga mangel på kunnskap om hvordan jeg skulle opptre i forskjellige sammenhenger. Spenning fordi jeg etter hvert skjønnte at kunnskapen om Odd Fellow ville komme gradvis

Jeg husker at jeg i et innlegg en tid etter innvielsen brukte et **bilde** for å forsøke og beskrive mine inntrykk som medlem av Odd Fellow Ordenen. Bildet som fremsto for meg da, var at jeg hadde fått en **løk som jeg gradvis skulle skrelle**, lag for lag. Hvert lag ville gi ny innsikt og kunnskap og således være et skritt videre på min løpebane som Odd Fellow.

I ettertid synes jeg dette fortsatt er en ganske god beskrivelse. Jeg må imidlertid tilføye at innsikten og kunnskapen om neste lag først kommer på et senere tidspunkt, nemlig et lag senere enn jeg opprinnelig trodde. En skreller altså av et lag, men får innsikten om dette først når neste lag er skrellet av.

I og bak disse lagene ligger Ordenens lære og virksomhet som baserer seg på medmenneskelige verdier og gir gode etiske holdninger.

Utviklingsprogrammet bidrar gradvis til å minske usikkerheten. Samtidig er det også slik at veien på mange måter blir til mens en går. Spenningen derimot, vedvarer. Den tror jeg er viktig både for å pirre nysgjerrigheten og som interessevekker.

Jeg er fremdeles spent på fremtiden. Den vil gi nye svar på mange ubesvarte spørsmål som jeg fortsatt har. Foruten at det er meningsfullt å være en Odd Fellow, ser jeg frem til nye møter i logen, interessante foredrag og innlegg, fellesskapet med brødrene, utflukter og arrangementer og ikke minst gode historier, latter og mye god mat med ”nogo attåt”.

Avslutningsvis vil jeg driste meg til å ønske **deg** velkommen som nytt medlem og bror inn i dette unike fellesskapet som Odd Fellow Ordenen og spesielt Johan Middelthon er. Vi er ca 100 brødre som vil ta godt i mot deg. Hvis du er interessert i å **arbeide med deg selv**, nysgjerrig på hva som etter hvert kan ses gjennom **vinduet**, og spent på å få klarhet i hva som skjuler seg bak **hvert lag av løken**, så er min anbefaling at du bør søke om opptak i Odd Fellow Ordenen. Valget er selvfølgelig ditt. Vil du **ta** denne utfordringen?

Ordenens ideer og prinsippene gir mening og bidrar til å skape et godt fellesskap mellom brødrene og andre mennesker.

Det å være en Odd Fellow er en livsform – det er å arbeide for andre og med seg selv.

Takk for oppmerksomheten. Melvin Henriksen

Privatnevndas aften 24 februar

UM ønsket velkommen til Privatnevndas aften, og lovet oss gode historier og god mat.

Inge Laskmoen fremførte betraktninger om de som uttalte seg i "det offentlige rom" og som egentlig ikke hadde skikkelig kunnskap om det de snakket om – og mente at vi bør være så ærlige vi kan når vi uttaler oss. Så fikk vi noen fine barnesitater fra Unni Lindells bok.

Torgeir Leet Halvorsen fremførte en god historie, med en skikkelig "punchline".

Torstein Kallåk, Leder for Privatnevnda orienterte og fikk tilbakemeldinger fra brødrene om hvordan vi vil ha det.

Per Christian Sommerfelt leste historien "Kalsen" av Rudolf Nilsen, til stor munterhet fra brødrene.

Eks OM Jan Urban Sandals pianospill gjøre det lettere å synge med.

Kvelden ble avsluttet med en OL quiz, og det viste seg nok en gang at "de gamle er eldst" og fikk flest rette.

Uten venner har du ingenting

Det var en gang en liten gutt som lett ble sint.
Hans far gav han en neve spiker og sa til ham at hver gang han ble sint, skulle han gå bak huset og så en spiker inn i stakittet.

Første dagen slo gutten inn 37 spiker. Etter noen uker lærte han seg til å kontrollere sitt sinne og antall innslåtte spiker minsket hele tiden. Han merket at det er lettere å beherske sitt sinne en å slå spikeren inn i et stakitt. Til slutt kom den dagen da gutten ikke ble sint en eneste gang.

Han fortalte dette til sin far og denne foreslo at han skulle dra ut en spiker fra stakittet hver dag han ikke ble sint i det hele tatt. Dagene gikk, og etter en tid kunne gutten fortelle sin far at det ikke fantes en eneste spiker igjen i stakittet. Da tok faren guttens hånd og leide ham ut til stakittet. Der sa han til gutten:

Det var bra gjort, min sønn, men se på alle disse hullene. Dette stakittet blir aldri mer som det har vært. Når du sier noe i sinne, etterlater du nettopp et slikt arr. Som om du skulle stikke en kniv i et menneske og dra dem ut igjen. Det spiller ingen rolle hvor mange ganger du ber om forlatelse, skaden er allerede skjedd. En skade forårsaket av et uvennlig ord gjør like vondt som et fysisk slag.

Venner er i seg selv svært spesielle edelstener. De gjør deg glad og støtter deg i alt. De lytter til deg når du har bekymringer, berømmer deg og er alltid klar til å åpne sitt hjerte for deg.

Redaksjonen ønsker alle brødre og familie en riktig God Påske.

